

ра? нѣхна-та тая вражда неправи честь на твой-атъ домъ.

Бон. (Увы! въ какво море ся намирамъ)

Мил. Милордъ, оставамъ тя самъ, добро виденіе.

Бон. Да, добро видѣніе.

Мил. (Памела не престанова да хули мене и мой-атъ племенникъ на Милорда; прѣтелство-то наше не я благодаря. Това показува че ся страхува отъ насъ и че иска да има по голѣма свобода. немысля злѣ ако я разсуждавамъ за такава). (отхожда).

СЦЕНА ДЕВЯТАЯ.

Милордъ Бонфилъ, послѣ Исаакъ.

Бон. Е, Исаакъ.

Иса. Господарю.

Бон. Кажѣ на жена ми да дойде тука.

Иса. Да, Господарю. (отхожда).

СЦЕНА ДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфилъ, послѣ Памела.

Бон. Не знамъ ако сестра ми говори со